

Bob nói thêm: “Trong suốt cuộc đời mình, tôi đã đặt cược vào con người. Tôi càng đối xử tốt với họ thì càng nhiều thứ tốt đẹp đến với tôi. Thật sự tôi không hề tính trước điều đó.

Tôi kể cho anh một ví dụ. Khoảng năm, sáu năm về trước, một công nhân của tôi đến làm trong tình trạng say xỉn. Gần như ngay lập tức xảy ra một vụ hỗn loạn trong xưởng. Hình như anh ta đã làm tung tóe một thùng đựng sơn. Những người khác vội giắt lại thùng sơn và viên quản lý xưởng tống anh ta ra ngoài.

Tôi đang đi lại ngoài đó, nhìn thấy anh ta ngồi quay lưng lại tòa nhà trong trạng thái ngẩn ngơ. Tôi đỡ anh ta dậy, đưa lên xe và chở về. Vợ anh ta cuống hết cả lên. Tôi cố gắng trấn an với cô ấy mọi chuyện rồi sẽ ổn. Cô ấy nói: ‘Ồi, nhưng ông không hiểu được đâu, ông chủ W. không thể chấp nhận bất cứ ai say khướt khi làm việc. Jim sẽ mất việc, chúng tôi biết làm thế nào đây?’. Tôi bảo cô ấy rằng Jim sẽ không bị sa thải. Cô ấy hỏi tại sao. Tôi đáp: Vì tôi là W.

Cô ấy gần như ngất xỉu. Tôi hứa sẽ làm tất cả những gì để có thể giúp Jim tại nhà máy và tôi hy vọng cô ấy cũng làm như vậy tại gia đình. Tôi mong thấy Jim đi làm vào sáng hôm sau.

Khi tôi trở lại nhà máy, tôi xuống phân xưởng của Jim và nói chuyện với đồng nghiệp của anh ta. Tôi nói với họ: “Hôm nay, các cậu vừa thấy một cảnh tượng chẳng mấy tốt đẹp, nhưng tôi muốn bỏ qua chuyện này. Ngày mai, Jim sẽ quay lại làm việc. Hãy đối xử tốt với cậu ấy. Cậu ấy đã là một công nhân rất tốt trong suốt một thời gian dài, chúng ta trả ơn bằng cách cho cậu ta thêm một cơ hội nữa.

Jim trở lại làm việc, kể từ đó tình trạng say rượu không